

ת"פ 30254/08/11 - מדינת ישראל נגד מורן מרחבי

בית משפט השלום בראשון לציון

27 מרץ 2014

ת"פ 30254-08-11 מדינת ישראל נ' מרחבי(עציר)

ת"פ 30266-08-11

בפני כב' השופט אילן בן-דור
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
מורן מרחבי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי ערד

הנאשמת בעצמה

ב"כ הנאשם עו"ד מירב בן שבת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

התוצאה

התוצאה היא שעקב עבירות שבחרה לבצע כנגד עובדי הציבור תרצה מאסר בעבודות שירות ל3 חודשים לצד פיצוי לנפגעים. התרשמתי שלגביה, שיקולי גמול והרתעה, לא מתירים להסתפק במאסר על תנאי.

הרקע

1. הנאשמת צעירה ילידת 12.6.1993, (כבת 21) הורשעה, כהודייתה שנתנה בהסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לה את העבירות הבאות: א. תקיפת שוטר לפי ס' 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ב. תקיפת עובד ציבור לפי ס' 382א(א) לחוק; ג. איומים לפי ס' 192 לחוק; כשעל פי תמצית העובדות ביום 17.8.11 לפנות בוקר, ארעה ההתרחשות הנחלקת לרצף השלבים הסמוכים הבאים: א. בשלב הראשון - שוטר ופקח עיכבו לבדיקה רכב בו הנאשמת שהתה עם ארבעה

עמוד 1

אחרים, כשהיא מחזיקה במשקה אלכוהולי. השוטר ביקש לשפוך המשקה, אך היא לא נשמעה לו, הוא נטלו מידה והיא תפסה בידו כדי למנוע ממנו לשפוך. כשביקש שתשחרר ידו סירבה, והוזהרה שתיעצר. ב. בשלב השני - הפקח נטל ממנה תעודת זהות כדי לבדוק אודותיה במסוף שבנידת, היא הכניסה ראשה לנידת. הפקח, ביקש שתוציאו, תמתין לסיום הבדיקה וסגר את הדלת, היא **נפגעה מסגירתה ובתגובה סטרה באוזנו של הפקח**. ג. בשלב השלישי - השוטר הבחין בכך, והודיע שהיא עצורה עקב תקיפת הפקח וביקש להכניסה עם הפקח למושב האחורי בניידת. הפקח, החזיק בידה אך הנאשמת נשכבה **ובעטה פעמיים בחזה של הפקח**. השוטר תפס בידיה, וביקש להפסיק לתקוף לבל ישתמש בגז פלפל אך הנאשמת שלא נשמעה, המשיכה להשתולל וניסתה לברוח. ד. בשלב הרביעי - כשהשוטר פתח את דלת הניידת מהכיוון הנגדי, כדי לאזוק ידיה, היא **תקפה ופגעה בפניו והחלה לקלל ולאיים** באומרה: **"יא בן זונה כוס אימא שלך, אל תיגע בי, יא בני זונות, אני אהרוג אותך מכות"**. ה. בשלב החמישי התיז השוטר לכיוונה גז פלפל ואזק ידיה.

2. הנאשמת הורשעה בתיק זה כבר ביום 11.7.13, אך המשך הדיון נדחה בהמתנה לתסקיר משירות המבחן עמו נמנעה משיתוף פעולה מלא ובהמתנה לחוות דעת הממונה על עבודות שירות אליו לא מיהרה להתייבב. עובר להרשעתה, לא נזקפו לחובתה הרשעות קודמות. אולם, לאחריה, ביום 16.12.13, דהיינו חודשים אחדים לפני גזה"ד דנן הורשעה בביהמ"ש לנוער, עקב הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בשנת 2010 ועקב היזק לרכוש במזיד בשני מופעים בשנת 2009, הושתו עליה עונשי מאסר על תנאי, פיצוי, והתחייבות להימנע מעבירה.

הסדר הטיעון

3. לפי הסדר הטיעון הנאשמת חזרה בה מכפירתה, הודתה בעובדות הורשעה והופנתה לתסקיר, אך גם לחו"ד הממונה על עבודות שירות. הוסכם שאם ימליץ על ביצוען, תעתור התביעה ל4 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות (דהיינו ל 2/3 ממלוא התקופה לריצוי בהן א.ב.), ואילו הגנה תעתור באופן חופשי.

התסקיר

4. שירות המבחן, לא המליץ על חלופה טיפולית, אלא על ענישה. לגישתו די בענישה הצופה פני עתיד, בדמות מאסר על תנאי. בבסיס המלצת התסקיר המשלים מיום 17.2.14 הנימוקים העיקריים הבאים: א. סיכון להתנהגות פורצת גבולות, בפרט לרקע שימוש לרעה באלכוהול, שחלופה טיפולית לא תפחית. ב. דפוסי אישיות וקושי למול גורמי סמכות גם נוכח עייפות מגורמי טיפול המוכרים לה מקטינותה (היא שהתה במסגרת חוץ ביתית); ג. ניסיונותיה לייצב תפקוד תעסוקתי; ד. אי פתיחת תיקים נוספים בשנה וחצי שחלפו מאז האירוע.

5. יצוין, שקודם לכן לבקשת שירות המבחן בתסקיר קודם מיום 12.11.13 נדחה דיון לטובת בחינת יכולתה להתגייס לחלופה טיפולית שנמצאה חשובה גם לנוכח סיכון שנשקף ממנה להתנהגות חסרת גבולות נוספת ולמרות ספקנות אם כוחה יעמוד לה. למרבה הצער, בתקופת הדחייה כאמור התחוור שחלופה טיפולית כלל לא רלבנטית לגביה מהסיבות שפורטו בתסקיר.

הטיעון לעונש לאחר התסקיר

6. הצדדים חלוקים סביב השאלות הבאות: האם להטיל מאסר בעבודות שירות, לאיזו תקופה, או האם לאמץ את המלצת שירות המבחן על מאסר על תנאי.

7. התביעה, עתרה לענישה בדמות מאסר ל-4 חודשים בעבודות שירות (קו גבול עליון בהסדר הטיעון) משום שיקולי גמול והרתעה נוכח העדר אופק שיקומי וטיפול ממשי. בנוסף, עתרה לקנס ולפיצוי. היא מנתה את הטעמים העיקריים הבאים הקשורים במעשה, בהלימה לחומרתו, ובעושה: **א.** המדובר בעבירות שבוצעו כלפי שוטר ופקח שמילאו תפקידים. **ב.** אלימותה הוסלמה חרף אזהרות וגם לאחר איזוק. **ג.** הנאשמת זלזלה בחוק ובשומריו עד כדי שימוש בגז פלפל. **ד.** העבירות שבצעה הפכו למכת מדינה. **ה.** העבירות פוגעות בשלום נציגי חוק האמונים על סדר ציבוריובסדר הציבורי. **ו.** העבירות מחייבות מסר שיפוטי כפול, האחד כלפי עובדי ציבור שנשלחים לעבודה ועל פיו יקבלו הגנה מבתי המשפט והשני כלפי הציבור הרחב ולפיו אלימות פיסית ומילולית תוביל לענישה חמורה. **ז.** באשר לעושה הפנתה התביעה למידע שבבסיס התסקירים בדבר צמצום אחריותה, אי הפקת לקחים והעדר שיתוף הפעולה לטיפול שסייע לה. **ח.** עוד הודגש, שהנאשמת אף לא השכילה לנצל הזדמנות שניתנה לה על ידי ביהמ"ש בהליך דנן. לשיטת התביעה נקודת הזכות היחידה לטובתה היא גילה הצעיר. **ט.** מתחם העונש ההולם לשיטתה הוא בין מאסר על תנאי, למאסר בפועל למספר חודשים מאחורי סורג ובריח. במקרה זה הובהר שלא עתרו למאסר מאחורי סורג ובריח נוכח הודאתה לתימוכין הפנתה לפסיקה בעניין קריה (להלן) וכן לכב' השופט ש. ברלינר בעפ 10453-10-10 **נמירי נגד מדינת ישראל** (11.11.10) שם על הושתו מאסר בפועל ל-5 חודשים משום שיקולי גמול והרתעה תוך דחית המלצתו של שירות המבחן על צו מבחן ל-18 חודשים. יצוין שדובר שם בנאשם שהורשע קודם לכן, גם למאסר לריצוי בעבודות שירות בתיק אחד ולמאסר על תנאי בתיק אחר.

8. ההגנה, בקשה כאמור, לאמץ את המלצת התסקיר ולהסתפק במאסר על תנאי ללא קנס או פיצוי. זאת מהנימוקים העיקריים באים: **א.** בזמן הרשעתה בתיק זה עברה היה נקי. **ב.** שוטר ופקח הגיעו למכונתה ולא משום שהיא בצעה עבירה ברחוב. **ג.** פעלו באלימות כלפיה כי נפגעה מסגירת דלת וכי השתמשו בגז פלפל (יצוין שכך אכן בסוף הדברים אך לא בתחילתם). **ד.** הייתה עצורה ליממה. **ה.** מהתסקיר הראשון עולות נסיבות חיים קשות מאד. הוצאתה מהבית מסבירה כוחות דלים. **ו.** היא עייפה מגורמים טיפוליים. **ז.** עבודות שירות יהוו מכשול בפניה. היא עובדת כקופאית המתפרנסת בגפה. לטענתה למרות זאת כשלא הגיעה לדיון זה היה לה כסף לאוטובוס. **ח.** מנסה לעשות שינוי בכל כוחותיה אלא שהם דלים. **ט.** חסכה זמן שיפוטי.

9. הנאשמת בכתה, אך בחרה שלא לנצל זכותה ל"מילה אחרונה" חרף הסברים שקבלה כמתועד בפרוטוקול מ-17.3.14.

להלן, יובאו נימוקים נוספים לתוצאה המפורטת לעיל

הבסיס העובדתי לענישה

10. "הבסיס העובדתי" לענישה מצוי לרקע ההודיה, בעובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודתה, בהן ואין בלתן. הדברים נכתבו לרקע ניסיון מסוים לחריגה מגדרן (ע' 24 לפרוטוקול) ולעניין זה ראו למשל: **א.** כב'

השופטים רובינשטיין חיות ודנציגר בע"פ 2994/12 **זגורי נגד מדינת ישראל** (לא פורסם) (23.12.13); **ב.** כב' השופט הנדל בע"פ 4907/11 **מרעי נגד מדינת ישראל** (לא פורסם) (14.11.12); **ג.** כב' השופט נאור בעניין ע"פ 954/12 **עובדיה נגד מדינת ישראל** (לא פורסם) (1.7.12).

11. במישור הענישה ההסדר הוגדר, ברכיב העונש המרכזי, לטווח הנע עד 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. לבחינתו, על סמך הבסיס העובדתי לעיל, אפנה לתיקון 113 לחוק. הואיל והורשעה בריבוי עבירות אצד ב-4 צעדים בגזירת העונש המתאים כמתחייב מס' 40'ג' לחוק וראו לניתוח בת"פ (ראשל"צ) 25373-08-12 **מ"י נ' מ.מ.** (6/8/13) (להלן: "**עניין מ.מ.**"). הצעד הראשון הוא בדיקה מקדמית לאיתור האירועים הטעונים קביעת מתחם עונש הולם. שני הצדדים התייחסו לאירוע כאחד ובמקרה זה של ריבוי עבירות, באין הפרדה של מקום, זמן, ונוכח קשר ענייני ורצף אחד, בדרכם אלך. לאחר בדיקה מקדמית, יבוצע מהלך "תלת שלבי", המפורט בפסיקה שדנה בתיקון 113.

מתחם העונש ההולם

13. ראשית, לא אחמיר מעתירת המאשימה לרף העליון של 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אף אם עתירתה היא פרי איזון האינטרסים ראוי בעיניה, ואינה מחייבת, את ביהמ"ש שלא "צד" להסכם עמה או עם הנאשמת בקביעת מתחם נורמטיבי. ככל שמדובר בהצעה שאין בה אלא לזכות נאשמת, צריך שיקול נכבד, לסטות ממנה. אציין שמשלוח לעבודות השירות בהמשך לעתירת התביעה אף יצר ציפייה אנושית לתוצאה עונשית בגדרה. עם זאת אסקור את הפרמטרים הנוגעים למתחם כדי להסתייע בהם לקביעה של העונש ההולם בגדר הטווח שקבעו הצדדים. השוו כב' השופט מלצר בע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.2013), וליישום כב' השופט שוהם בע"פ 3659/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (24.3.14)

14. **מתחם העונש ההולם**, בהתאם לתיקון 113 אכן נע ממאסר על תנאי, למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לחודשים אחדים מהטעמים הבאים הכרוכים בפרמטרים לעיצובו של המתחם:

15. **קביעת המתחם היא בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה:** הנאשמת פגעה בסדרת ערכים חברתיים חשובים: 1. זכות כל אדם לשלמות הגוף ולאוטונומיה עליו המוגנת ברגיל בעבירות התקיפה; 2. בסדרי שלטון החוק והמשפט המותנים בתפקודם התקין וללא מורא של עובדי ציבור, בהם שוטרים ופקחים המוגנים בעבירות כלפי עובדי ציבור. פגיעה בהם חורגת מ"רק" הגנת הפרט לתחום הסדר הציבורי. לזיהוי הערכים המוגנים ראו: 1. הגדרת העבירות ומיקומן בחוק; 2. בפסיקה למשל: א. כב' השופט ג'ובראן בעניין **קריה** רע"פ 5579/10 קריה נ' מ"י [פורסם בנבו] (2.8.2010) (להלן: "ענין קריה"); ב. כב' השופט הנדל בע"פ 333/10 **סרנקו נגד מדינת ישראל** (28.10.10) (להלן: "עניין סרנקו") (פסקה 9); ג. ראו כב' השופט ג'ובראן ע"פ 7348/11 מדינת ישראל נגד אוזן (26.12.11) (להלן: "עניין אוזן"); ד. כב' השופטת פרוקצ'יה בדנ"פ 7383/08 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) (11.7.2011). ה. כב' השופט רובינשטיין שדן בעבירה אגב סוגית הקלון הדבר בה בבגץ 6748/13 **ג'מאל זוהיר אגבאריה נ' יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20** (4.10.2013). ו. כב' השופטת ברק ארז בע"פ 4565/13 חאלד נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 והאסמכתאות הנזכרות שם (4.11.2013). ז. רע"פ 7504/13 **הרצל אלי נ' מדינת ישראל** (22.12.13).

16. **קביעת המתחם היא בהתחשב במידת הפגיעה בערכים החברתיים:** וזו לתפיסתי ממשית,

אף אם לא מירבית. לרשימה פתוחה של "מודדים" למידת פגיעה מעבירות התקיפה ראו **בעניין מ.מ.** אוסיף שלאומדן מידת הפגיעה בערך החברתי שביסוד הנסיבה המחמירה תקיפת שוטרים ועובדי ציבור אין מתייחסים רק לנזק "פיסי" לאנשי החוק, אלא לנזק המגולם בפגיעה בהם בנסיבות אותו עניין בשלטון החוק. כאן אמנם מדובר בהתלקחות אירוע, שנחזית כלא מתוכננת, אך קדמה לה אזהרת שוטר וישנה הסלמה בעידנא דריתחא נאשמת, סטרה לאוזן פקח שסגר הדלת ופגע בה ובהמשך הסלימה התנהגותה האלימה כשגם בעטה פעמיים בחזה הפקח, בניסיון לברוח, פגעה בפני השוטר שעליו אף איימה.

17.

קביעת המתחם היא גם בהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה: 1. נקודת המוצא בחוק

שקבע לצד שלוש העבירות עונש מרבי של מאסר **עד שלוש שנים**. בכך החמירה "הנסיבה הציבורית", בשנה תמימה את הענישה המרבית שבתקיפה סתם. עם זאת, תקיפת שוטר נבדלת לחומרה מתקיפת עובד ציבור משנקבע לצדה עונש מאסר שלא פחות מחודש ימים. **2.** הפסיקה מצהירה בבירור על צורך במלחמה באלימות בכל צורותיה ונסיבותיה, שאחת החמורות בהן היא כשמותקף עובד ציבור לא כל שכן שוטר. זאת, עקב פגיעה האמורה גם בערך החברתי הנוגע לתפקוד התקין של השירות הציבורי והפסיקה מצדיקה ענישה מכבידה ומרתיעה ו"אפס סובלנות". זהו אכן, מסר דו כיווני המיועד בכיוון אחד, לאוזני עובדי ציבור שחשוב שיתפקדו ללא מורא, ובכיוון השני לאוזני הציבור שחשוב שיירתעו מפגיעה בהם נוכח מורא הענישה. אכן, מדובר ב"מכת מדינה" (תרתי משמע) בתקופה מאופיינת, למרבה הצער, בגלי אלימות גועשים כנגד עובדי ציבור שהכרחי שיעבדו ללא מורא. אף לא אחת אף נתקלים במצב דומה לענייננו כשפניית שוטר ופקח לאזרח נענית מצדו באיומים ואף בשימוש בכוח. הפסיקה ייחסה לא אחת משקל יחסי גבוה לשיקולי גמול והרתעה לעומת השיקול השיקומי או הטיפולי ולנסיבות אישיות שאינן מוצאות מהמשוואה אך משקלן מופחת. **3.** התוצאה העונשית הלכה למעשה אכן נעה ממאסר מותנה, דרך מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועד למאסר מאחורי סורג ובריח ובמקרים החמורים מעבר לרף שניתן לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית שבכללה גם קנס ופיצוי. **4.** להמחשת המדיניות ואיזון השיקולים והתוצאה העונשית ר' למשל באסמכתאות הבאות: **א.** ב"עניין סרנקו" (פסקה 9) שם נאשמת הורשעה במעשה שנסיבותיו אף היו חמורות יחסית לענייננו, נוכח ביצוען בצוותא ותוצאתן. העבירות בהן הורשעה היו תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, העלבת עובד ציבור (ללא איומים) ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי העובדות, השוטרים עצרו רכב שבו נסעה עם אחרים, בסמוך למועדון, וביקשו מהנוסעים לצאת ולהזדהות על מנת לבצע חיפוש ברכב. בתגובה, החלו הנאשמת וכן זוגה לקללם, והנאשמת אף תקפה את השוטרת, במכות בכתפיה ובחזה באמצעות תיק וכן בעטה, חנקה ושרטה בצווארה. שוטרים תפסוה כדי למנוע המשך תוקפנות, הנאשמת בעטה בהם מספר פעמים באשכים. הוסיפה ובעטה כשהכניסו אותה לניידת ומשכה בשערה של השוטרת. מבחינת הנסיבות החיצוניות למעשה צוינו גם: **א.** המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה; **ב.** גיל צעיר, אך ברף התחתון של ה"בגיר הצעיר" - בת כשמונה עשרה וחצי בעת ביצוע העבירות; חיילת בשירות חובה; **ג.** שביעות רצון מפקדיה משירותה; **ד.** אורח חיים נורמטיבי; **ה.** עבר נקי. **גזר הדין כלל:** **1.** מאסר בפועל ל- **6 חודשים** לריצוי בעבודות שירות. **2.** מאסר מותנה נבדל: **א.** בגין התקיפה יהיה ל- **10 חודשים** למשך **3 שנים**. **ב.** בגין העלבת עובד ציבור יהיה ל- **4 חודשי** מאסר על תנאי, ביחס לעבירת העלבת עובד ציבור יהיה ל- **4 חודשים** ולא ל- **10 חודשים** כפי שנקבע במחוזי וזאת ל- **3 שנים**. **ב.** כב' השופט גובראן ברע"פ 1860/07 **שחר נחמני נ' מדינת ישראל** (14.6.2007) שם דובר בנסיבות מעשה ועושה חמורות יחסית לענייננו שכן, נאשם הורשע על יסוד הודייתו בתקיפת שוטר במילוי תפקידו, ובהפרעה לשוטר, נסיבות המעשה נחזות כחמורות מענייננו

עמוד 5

מבחינת מספר המותקפים, אופן התקיפה, והותרת חבלה של ממש. גם נסיבות העושה אחרות, שכן דובר במי שלחובתו מאסר על תנאי שקדם לאירוע זה וכשל להרתיעו. גזר הדין כלל גם : א. **מאסר בפועל- ל 7 חודשים**. ב. מאסר מותנה ל- 8 חודשים לשנתיים. ג. הפעלת מאסר על תנאי קודם בחופף לעונש שהושת. ג. כב' השופט שהם ברע"פ 2222/13 דוד חיחיאשילי נ' מדינת ישראל (2.5.13) נסיבות המעשה קלות יותר : הורשע בתקיפת שוטר, לפי ס' 273 לחוק ובהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. על פי העובדות: א. ביום 20.4.2008, בשעה מאוחרת (00:42 או בסמוך לכך), סירב לצאת מרכב שבו נסע, חרף בקשות חוזרות ונשנות משוטר שנכח במקום. ב. בשלב מסוים, ניאות לצאת ואז הצמיד את פניו לפני השוטר באופן מאיים, וכשנשאל על ידי השוטר האם הוא שיכור, **נשך המבקש את השוטר באפו**, והתנגד למעצרו. מבחינת נסיבות העושה : א. שירות המבחן המליץ על עבודות שירות. ב. הממונה על עבודות השירות, מצאו מתאים לעבודות שירות. ג. שם לא היה ידוע על קושי בציות לסמכות קודם או על הרשעה על עבירה לאחר מכן כבעניינו- גזר הדין כלל גם : 1. **של"צ ל 200 שעות חלף 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות שקבע השלום**. בשל נסיבות מיוחדות כי נמצא שהוא עצמו ביקש מחבריו להסיעו לביתו לאחר ששתה יין בסעודת הפסח, כשהרכב נעצר על ידי השוטר לבדיקה, ישב לצד הנהג, והתבקש לצאת מהרכב. 2. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין; 3. **קנס בסך 300 ₪** או 3 ימי מאסר תמורתו; 4. **פיצוי לשוטר בסך 3,000 ₪**. ד. ראו כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 1870/09 **שירזי נגד מדינת ישראל** (לאחר תיקון ב- 6.6.2010): שם דובר בנסיבות מעשה חמורות יותר, הנאשם הורשע על יסוד הודייתו בסדרת עבירות שכללה גם הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר במילוי תפקידו, אך גם נהיגה בקלות ראש והתנגדות למעצר. להבהרת החומרה די להפנות לאישום הראשון לפיו באישון בוקר הכשיל שוטר בכך שלא שעה לקריאתו "עצור משטרה" והחל נמלט כשהשוטר תלוי באוויר על רכב הנאשם, מחצית גופו ברכב ומחציתה נגררת על הכביש; המבקש עלה על אי תנועה ופגע ברכב חונה, והשוטר נזרק אל מחוץ לרכב ונחבל ברגלו השמאלית ובכף ידו השמאלית. הנאשם גם ניסה לתקוף שני שוטרים בהימלטו, תוך כשהוא מכונן רכבו אליהם, והם נאלצו לירות לעבר רכבו. נזקפו לקולא נסיבות חיצוניות בכללן; א. בראש וראשונה הליך שיקומי מוצלח שכלל גמילה מסמים; ב. חלוף שנה ורבע נוספת מאז פסק דינו של בית המשפט המחוזי עד שהתיק נדון בעליון ואין טענה להסתבכויות נוספות. גזר הדין כלל: 1. **מאסר בפועל ל- 4 חודשים, לריצוי בעבודות שירות**; 2. מאסר מותנה מפוצל דהיינו ל- 12 חודשים אשר לעבירות אלימות מסוג פשע; ל- 5 חודשים לעניין ס' 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב) תשכ"ט-1969; 3. פסילת רישיון ל-4 חודשים. 4. פיקוח שירות המבחן ל- 24 חודשים; 5. התחייבות בסך 4,000 ₪; 6. קנס בסך 1,000 ₪. ה. למתחם דומה חגי טרסי בת"פ 35009-01-12 **מדינת ישראל נ' מטייב** (20.9.12) : שם סבר בית המשפט שבמתחם העונש ההולם רף התחתון שיכלול מאסר על תנאי מרתיע, של"צ בהיקף משמעותי וענישה משלימה בדמות קנס ופיצוי, בעוד הרף העליון של המתחם עשוי להגיע לכדי הטלת מאסר מאחורי סורג ובריח למשך 9 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לשוטר. גזר הדין שנמצא מתאים כלל : א. **מאסר בפועל ל- 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה משלימה**. ב. מאסר מותנה ל- 6 חודשים. ג. **קנס בסך 1,500 ₪** או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 יום. ד. **פיצוי לשוטר, בסך 1,000 ₪**. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 30 יום ויעבר על ידי המזכירות לידי השוטר. ערעור נדחה בע"פ (מח' מרכז- לוד) 25389-10-12 **מטייב נ' מדינת ישראל** (11.6.13). ו. כב' השופט קובו בתפ (פ"ת) 37099-01-13 **מדינת ישראל נ' בוגדן סקלרוד** (30.1.14) שם הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות: א. **התנהגות פסולה במקום ציבורי, התנגדות**

למעצר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בנסיבות אותו מקרה נאמר שמתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי וכלה ב- 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות. בגזר הדין העונש שהותאם לנאשם כלל: א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירה מהעבירות בהן הורשע. ב. קנס כספי בסך של 7,500 ש"ח או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.14. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי. לעניין תקיפת עובד ציבור ראו כב' השופט מלצר ברע"פ 7504/13 **הרצל אלי נ' מדינת ישראל** (22.12.13) (להלן: "**עניין הרצל אלי**") הנאשם הורשע, לאחר הוכחות, בתקיפת עובד ציבור אף לפי ס' 382א(ב)(1) (להבדיל מס' 382א(א) שדינה מאסר עד חמש שנים ולא עד שלוש שנים כבענייננו), ובתקיפה סתם. על פי העובדות פקח סרב לבטל דוח חניה, הנאשם קילל אותו, בעט בו ובאדם נוסף שנחלץ להגנת הפקח, סטר לו וירק בפניו. יתירה מכך שיחרר את בלם-היד של רכבו ודרדר את הרכב לכיוונו של הפקח. מבחינת הנסיבות החיצוניות לעבירות: א. קיים עבר פלילי רחוק עם הרשעות בתקיפת עובד ציבור והפרעה לעובד ציבור שלא הרתיעו. ב. גילו- יליד 57. ג. ערכאות דיוניות ציינו כי הפסיקה המקובלת לענישה בעבירה של תקיפת עובד ציבור שבה הורשע המבקש הינה בין מאסר לתקופה קצרה, לבין מאסר לתקופה של עד 18 חודשים. גזר הדין המתאים לנאשם: **1. 3 חודשי מאסר בפועל ויום (הופחת 4 במחוזי).** 2. מאסר מותנה ל- 5 חודשים. 3. פיצוי בסך 3,000 ש"ח לכל אחד משני קורבנות העבירות). ז. כב' השופט ח' מלצר ברע"פ 3883/13 **דוד ממני אליהו נ' מדינת ישראל** (7.8.13) שם הורשע בתקיפת עובד ציבור כי הדףמאבטח במשרד הרישוי, הרימו בשתי ידיו ונשכו בבטנו (שנחבלה) ובאצבעו. מבחינת הנסיבות החיצוניות למעשה (כעולה מגזר הדין בשלום) התחשבו גם באלה: א. זמן שחלף שהיה כ- 3.5 שנים; ב. עבר נקי; ג. באלמות המתלונן בתגובה לניסיון הנאשם להיכנס באלמות. גזר הדין כלל: **1. מאסר מותנה ל- 8 חודשים במשך 3 שנים.** 2. התחייבות על-סך 3,000 ש"ח, למשך שנתיים, להימנע מביצוע עבירות אלימות. כב' השופט א' לוי ברע"פ 251/06, **בועז אברהם נ' מדינת ישראל**, (9.1.06) (להלן: "**עניין בועז אברהם**") שם הנאשם הורשע לאחר הוכחות באיומים וכן בתקיפת פקח עירוני שרשם לו דו"ח חניה, כי הכה בשתי מהלומות בפניו. אלא ששם התוצאה הגופנית הייתה חמורה יותר כי הפקח שבר אפו. גזר הדין כלל: **1. מאסר בפועל ל- 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות;** 2. מאסר מותנה 6 חודשים; 3. פיצוי בסך 5,000 ₪. הערעור למחוזי נדחה;

18. **קביעת המתחם היא גם בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ס' 40 ט לחוק):**

במקרה דנן: (1) התכנון שקדם לביצוע- אין המדובר בתכנון רב אלא בהתלקחות, אך אין להקל ראש כי התעלמה מאזהרה והסלימה התנהגותה חרף דרישת נציגי החוק שתשים גבול להתנהגותה; (2) המעשה בוצע על ידי הנאשמת שלא הייתה בגפה בזירה; (3) הנזק שהיה צפוי להיגרם לדעתי אף היה רב יותר, לשוטר אך גם לפקח; (4) הנזק שנגרם מביצוע העבירה. לא הותר סימני חבלה של ממש אולם, ניזוק שלטון החוק אף נגד עיני חבריה לצידה; (5) הסיבות שהביאו לבצע את העבירה- קושי מול גורמי סמכות, תחושת כעס על פקח ושוטר שבמילוי תפקידם כדין; (6) יכולת הנאשמת להבין את שהיא עושה, את הפסול שבמעשיה או את משמעות מעשיה, לרבות בשל גיל נגרעה במידה מסוימת נוכח דפוסי אישיותה המורכבת ועברה; (7) יכולתה להימנע מהמעשה- בחרה לבצעו כאמור למרות תמרור אזהרה מפי שוטר לא צריך היה לנקוט באלימות מילולית לא כל שכן פיסית כלפי גורמי אכיפת החוק אף אם ער אני לקושי נוכח אישיותה ועברה; (8) לטענתה, הייתה התגרות בה כשרצו שתשפוך את המשקה שבידה; (9) קרבה לסייג לאחריות פלילית עלה שהייתה תחת השפעת אלכוהול אך אין בכך הגנת השכרות הקבועה בסעיף 34ט(ד) לחוק העונשין;

עמוד 7

לא הוכחו הנסיבות המחמירות את המעשה ומידת אשם שבסעיפים 40 ט 10 ו-11: (10) **אכזריות**, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו לא רלבנטיים; (11) **ניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגע העבירה לא רלבנטי**.

העדר מקום לחריגה מהמתחם

19. הדיון בענייננו הוא בגדר המסגרת שקבעו הצדדים, אך ביחס למתחם אציין שלא נמצאו "שיקולים מחריגים" המצדיקים חריגה לקולא או לחומרה. גם נוכח גילה יש משקל מסוים לשיקול שיקומי אך הוא אינו מצדיק חריגה לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור רלבנטי אך אינו עוצמתי עד כדי חריגה.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

20. לצורך "מיקום הנאשמת במתחם" בחנתי את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, בהיותן חיצוניות ל"מעשה" ונוגעות ל"עושה" ואלה השופכות אור, גם על השיקול השיקומי והתאמתו לא מאיינות בעבירות דנן שיקולי גמול והרתעה שמשקלם היחסי משמעותי. לגביהן אציין כדלהלן: (1) פגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו- הנאשמת בגירה צעירה (אף אם לא מאד) הדבר הגורר משקל רב יותר לשיקולי שיקום בלא לגרוע ממסר מרתיע גם כלפי היחיד בכפוף לנסיבות והתסקיר רלבנטי לכך. אין המדובר בהסתבכותה הראשונה עם החוק, אך לא נענשה קודם. להתחשבות בבגיר צעיר ראו למשל כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2357/13 **איתמר רוש נגד מדינת ישראל** (6.10.2013) כב' השופט גובראן שעל פי הנפסק בע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13) על נתוני קבוצת הבגירים הצעירים (בני 18-19 במיוחד), נאמר שעל פי מחקרים אין גיל 18 נקודת מפנה מוחלטת בהתבגרות, וכן כי השפעת מאסר בפועל על בגירים צעירים רבה יותר, ושיקולי השיקום מובהקים יותר מאשר לגבי "בגירים רגילים". במקרה של בגירה צעירה זאת מהלך חייה בגילאי התבגרותה קשה וחריג; (2) הפגיעה של העונש במשפחתה; הנאשמת רווקה ואין משפחה הנשענת עליה; (3) הנזקים שנגרמו לנאשמת מביצוע העבירה; הופעל גז פלפל; (4) נטילת האחריות של הנאשמת על מעשיה- הודתה אך קיימת מורכבות כעולה מהתסקיר ומהתנהלותה; (5) מאמציה לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה; שיתפה פעולה חלקית עם שירות המבחן, אך ער אני לדלות כוחותיה נוכח נסיבותיה הקשות; (6) שיתוף הפעולה של הנאשמת עם רשויות אכיפת החוק; בשלב המשפט מלא; (7) התנהגותה החיובית של הנאשמת ותרומתה לחברה; (8) נסיבות חיים קשות של הנאשמת שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; מתוארת בתסקיר מורכבות משפחתית ואנושית של נסיבות חיים קשות, משבין היתר שהתה בפנימיות; (9) התנהגות רשויות אכיפת החוק; הופעל כנגדה גז פלפל אך כעולה מהעובדות המוסכמות האצבע לא הייתה "קלה על הדק הגז" ונבעה מתגובה להסלמת התנהגותה שלה. (10) חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה; מדובר באירוע מיום 17.8.11 מאז חלפו כשנתיים וחצי.

21. אשר לתסקיר כמו שלא אחת נאמר הוא אינו טיוטה של פסק הדין. ביהמ"ש משקיף על המקרה בהתחשב בכל שיקולי הענישה למול נסיבותיו הפרטניות. ניתן משקל לכל המידע שבבסיס התסקיר, לא רק ל"שורה התחתונה" שבהמלצתו שניתנת, לא אחת, מזווית שיקומית הבוחנת את טיב העונש המתאים "שיש בו לדעתו, סיכוי להחזיר את הנאשם למוטב" (ס' 37(ב) לחוק). גזר דין יכול שייתן משקל אחר ואף נכבד לאינטרס ציבורי ולכורח להילחם בתופעה פלילית מסוימת, ולא רק

לשיקול השיקומי ולאינטרסים המתאימים לרצון הנאשמת .

הערת על רכיבי ענישה נוספים

22. **קנס**- לא מצאתי לפסוק עקב דלותה הכלכלית גם כשער אני לפיצוי .
23. **כמו כן** - מצאתי לחייב בפיצוי למתלונן שהפך כשלעצמו קורבן לעבירה זאת בשים לב לסי' 77 לחוק ולפסיקה ראו למשל בעניין דוד חיחיאשוילי וכן **עניין הרצל אלי** הנ"ל.

סוף דבר

24. לאחר ששקלתי כאמור לעיל הנני גוזר כדלהלן:

- (1) מאסר בפועל ל- 3 חודשים בניכוי יום מעצרה, שירוצה בעבודות שירות כהמלצת הממונה.
- (2) מאסר על תנאי ל- 5 חודשים, לבל תעבור במשך 3 שנים, מיום שחרורה מהמאסר, כל עבירת אלימות, ואף של התנגדות למעצר, לרבות ניסיון ולמעט עבירות איומים.
- (3) מאסר על תנאי ל- 4 חודשים לבל תעבור במשך 3 שנים, מיום שחרורה מהמאסר, עבירת איומים.
- (4) הפיצוי למתלוננים - לשוטר עד תביעה 3 בסך 1,200 ₪. לפקח עד תביעה 1 בסך 1,200 ₪. הפיצוי ישולם

בדרך של הפקדה במזכירות. בנסיבות העניין מצאתי להורות על תשלום הפיצוי ב- 3 תשלומים זהים ושווים, התשלום הראשון עד חודשיים מיום תום ריצוי עבודות השירות. יתר התשלומים עד ל- 1 בחודש העוקב. אי ביצוע התשלום הראשון במועד יעמיד לפירעון מידי את מלוא הסכום. התביעה תוודא מסירת פרטים מדויקים למזכירות ותעביר לידי המתלוננים עותק מגזר הדין;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר ב תשע"ד, 27/03/2014 במעמד הנוכחים.

אילן בן-דור, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לנוכח ההסכמה הכספיים יועברו מתוך הפקדון. היתרה ככל שהיא קיימת תוחזר לנאשמת.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר ב תשע"ד, 27/03/2014 במעמד הנוכחים.

אילן בן-דור, שופט

הוקלדעלידיאביבהאופיר